

В. Г. Яськов

Куликов Віталій Миколайович

КУЛИКОВ Віталій Миколайович (27. 10. 1935, м. Новогеоргіївськ Кіровогр. обл., нині затоплено Кременчуц. водосховищем – 06. 01. 2015, Харків) – графік, живописець. Дипломи 3-го (1974) і 1-го ступеня (1986) респ. виставок плаката, 3-го трієнале естампа (м. Шамальє, Франція, 1994). Член НСХУ (1974). Закін. Харків. худож.-пром. інститут (1967; майстерня [Г. Бондаренка](#)). Відтоді викладав у ньому; від 1998 – у Харків. тех. університеті будівництва та архітектури: від 2010 – професор кафедри образотвор. і декор. мистецтва. Учасник всеукр., всесоюз., міжнар. мистецьких виставок від 1969. Персон. – у Харкові (1990, 1999, 2001, 2003, 2006, 2008, 2010), Києві (1991, 2009–10), Нюрнберзі (Німеччина, 1991, 2003). Співзасн. твор. об'єдн. «Літера А» (1990, Харків). Основні галузі – станк. і книжк. графіка, театрал. плакат, живопис. Творчість К. сформувалася під впливом засад європ. постмодернізму (зокрема посткубізму) і традицій вітчизн. малярства. У 1960–80-і рр. виконав понад 50 театр. афіш, для яких притаманна гостра (до ґротеску) метафоричність мислення й виняткова дисципліна форми. Для харків. видавництва створив кілька ілюстров. циклів, які відзначаються лапідарністю графіч. мови і бажанням відійти від прямого ілюстрування. Автор композицій з фігурами, портретів і краєвидів. Картини експресивні, ґротескові, несподівані, філософічні. Значну частину творів К. присвяч. сучас. жінці. Окремі роботи зберігаються у Харків. і Сум. ХМ, Київ. музеї сучас. мистецтва.

Фотоілюстрації

Основні твори

іл. до кн. – «Чорне море» К. Паустовського (1967), «Подари мне звезду» Ф. Костромітіна (1975), «Дикое поле: Стихи русских поэтов Украины конца XX века» (2000; усі – Харків); серії літографій – «Образи миру» (1969), «Еллада XX» (1974); театр. афіші – «Безталанна» І. Карпенка-Карого (1972), «Біг» за М. Булгаковим (1978), «Безприданниця» О. Островського (1979), «Що той солдат, що цей» Б. Брехта (1981); «Недоук» Д. Фонвізіна (1982); графіч. проект «ВОНА. Повернення ГЕОметрії» (2001); живопис – «Президія» (1990), «Св. Антоній III» (1995), «Новобранець із дівчиною» (1996), «Літак над пляжем», «Республіка» (обидва – 1997), «Петро Олексійович, Матильда, краєвид», «Св. Антоній I» (обидва – 1998), «Композиція» (2000), «Неллі» (2004), «Піфагор», «Евксинський понт», «Край» (усі – 2005), «Календули» (2006), «Тумбочка холостяка», «Інфанта», «Балаклава» (усі – 2013).

Рекомендована література

1. Пивненко А. Мастер плаката // Сов. художник. Графика. 1983. Вып. 7;
2. Евтушенко С. Двойная звезда Виталия Куликова // Позиция. 1991. № 1;
3. Иллюзион: Альбом персон. выставки. Х., 2001;
4. Немцова В. Віталій Куликов (1935), Харків: На полі Куликовому // Музей. провулок. 2008. № 2(10); Віталій Куликов: Альбом. К., 2009;
5. Куликов Віталій: Каталог персон. виставки «27&27». Х., 2010.

Бібліографічний опис:

Куликов Віталій Миколайович / В. Г. Яськов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51306>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).